

Publicerad 2013-07-27 21:09 av Nova Neptune

Borta var aldrig mitt hem

Du var aldrig den första att äga mitt hjärta
Det har vandrat en lång väg innan dig

Men du är envis,
ditt grepp är bestämt, hårt
Nästan lite aggressivt klamrar du dig fast
och det gör ont

Ge mig mitt mod tillbaka
Räck mig mitt hjärta, min tillit
Jag vill våga älska igen, släppa in
inte skjuta bort

Huden gatar efter ömhet, närhet
Fingerspetsar som kittlar längs min arm,
lätta kyssar mot min vita hud kan numer liknas med tortyr
Endast ensamhet låter jag mig beröras utav

Har du tagit en titt på vad du skapat,
är dina ögon öppna nog att se det du rånat mig på

Nej,
du är lika blind nu som då

Du lovade mig att aldrig
Du sa till mig för alltid

~~Och här är jag nu, trasig och förarglig~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nova Neptune med Poeter.se id #39841 innehar upphovsrätten